

35 MM

DENÍK
23. FESTIVALU
ČESKÝCH FILMŮ
finále 2010

ČÍSLO 3 / 20. DUBNA 2010 / PLZEŇ

NEPRODEJNÉ

Anketa:

Co říkáte tomu, že Finále uvedlo při slavnostním zahájení snímek Český mír?

MILOŠ FIKEJZ (filmový historik)

Český mír se mi moc líbil jak po tematické, tak po filmařské stránce. Jsem rád, že jej Finále zařadilo, protože právě Český mír je dílo, které nenechává lidi lhostejnými. Řeší zásadní otázky občanské uvědomělosti a evokuje podstatné problémy společnosti.

MIROSLAV JANEK (dokumentarista)

Je logické, že když je vypuštěn nový film, notabene film, na který se tak dlouho čekalo, že je uveden na festivalu, který se věnuje české filmové tvorbě. Český mír je celkem zdařilá komedie, i když trochu zdouhává, z níž může být některým jedincům depresivno.

DAVID HYNČÍK (psychiatr)

Film nemá být pouze velká kojná, která nás uvádí do stavu klidné spokojenosti. Je to často dílo, které způsobuje kladné i záporné emoce. Takový film rozeznává něco v nás. A to je i Český mír, který v podstatě vypoovídá o palčivém problému a odráží jen naše obavy a vášně.

Saša Gedeon jubiluje

Životní jubilea představují často na Finále jedinečnou příležitost, jak se potkat s osobnostmi, které jinak známe jen z filmového plátna nebo novinových článků. O filmech Saši Gedeona, který letos v srpnu oslaví čtyřicátiny, přijeli kromě samotného režiséra besedovat také představitelé jeho filmových postav – herci Pavel Liška a Tatiana Vilhelmová. Festival uvedl v jednom bloku Gedeonovu „famáckou“ prvotinu Zavřeno pro rodinný smutek a také pěti „lvy“ oceněný snímek Návrat idiota. V něm Pavel Liška vytvořil pravděpodobně zásadní a průlomovou roli své kariéry. Vilhelmová – kromě Návratu idiota – si už ve svých šestnácti letech zahrála v Gedeonově ne-

Na Finále přijel besedovat Saša Gedeon. Letos čtyřicetiletý filmař si v roce 1995 z Plzně odvezl Zlatého ledňáčka za film Indiánské léto a v roce 1999 za snímek Návrat idiota.

méně oceňovaném snímku Indiánské léto. V současnosti připra-

vuje jubilant Saša Gedeon nový film Klíč ke snu.

Diář Jana Lukeše

O nových knihách se říká, že jejich „nevýhodou“ je to, že kvůli nim není čas číst ty staré. O filmech platí totéž, dokonce ještě vyhroceněji. Staré knihy člověk nakonec najde někde v knihovně nebo vyjdou znova. Se starými filmy se mohl ještě donedávna setkávat právě jen na takových akcích, jako je Finále.

Ale časy se lepší. Už několik let se na nás hrne záplava příbalových DVD. Filmexport Home Video vydal několik set starších českých filmů na VHS i DVD. A digitalizační komi-

se Filmové rady teď sestavila startovní výběr nejlepších českých filmů se dvěma stovkami položek a stát na jejich úpravu a vydání na DVD snad poskytnou finance. Každý si tedy bude moci časem sestavit svou filmovou knihovnu a ke starším a starým filmům se vrátet průběžně, nikoli třeba jen v rámci archivních festivalových programů.

Ani ty ovšem na významu nepozbydou. Myslím, že takové sekce jako zdejší Zapadlá arcidíla, jubilanti či pocty jednotlivým tvůrcům jsou nejlep-

ším způsobem, jak se pokusit některé filmy divácky resuscitovat a vymanit z někdy až krutých a nespravedlivých souvislostí dobového přijetí. Možná budeme překvapeni, jak i obdivované a velebené filmy současnosti zaostávají ne-jednou za smělostí filmové řeči těch starých fláků, za pronikavostí jejich duchovního dosahu a dokonce i za jejich „prognostickou“ hodnotou.

Do trezoru ještě před dokončením

Film *Archa Bláznů*, který natáčel režisér Ivan Balada v roce 1970 podle Čechovovy povídky *Pavilon č. 6*, provokoval tehdejší režim natolik, že byl „uložen do chládku“ ještě před samotným dokončením. Světlo světa mohl spatřit až v roce 1990. K dnešnímu večernímu uvedení (21 hodin) dorazí k tomuto snímku na Finále početná delegace – režisér Ivan Balada, scénárista Lubor Dohnal a kameraman Juraj Šajmovič. Herce zastoupí Vladimír Merta, kterého diváci znají jistě více jako písničkáře.

Co s načatým večerem aneb festivalové koncerty

Dnes 20. 4. od 20.30 v Anděl Music Café zahrají legendární „androši“ Plastic People of The Universe, přičemž ve stejné chvíli vystupuje v Zach's Pubu s nu-folkovým projektem Cirkus Ponorka Honza Ponocný. Zítra 21. 4. budou v undergroundovém duchu v Andělu pokračovat DG 307, ve čtvrtek zahraje v Zachovi James Herries a páteční noc bude na téže místě ve znamení reggae (U-Cee sound-system a DJ Admirál Kolíbal).

Plzeňané dnes uvedli Klostermanna i Požár mlýna

S trémou dnes vpoledne před festivalové publikum plzeňská dokumentaristka Hana Boříková, aby jim představila svůj dokument *Požár mlýna*. „Tenhle film jsem dělala pro radost pamětníků i svou. Rozhodně jsem nepočítala s tím, že bude uveden na festivalu, kde jej budou hodnotit filmoví odborníci. Samozřejmě, že dramaturgům festivalu za tuhle možnost děkuji,“ vysvětluje, proč se jí svíral žaludek. „Možná i proto jsem snímku dala podtitul *Provincní punkový dokument*,“ podotýká. Z názvu i podtitulu už může být jasnější, o čem dokument Hany Boříkové je – o punkové kapela Požár mlýna a o devadesátých letech minulého století. „Film jsem sestavila díky archivním materiálům, tehdy se ještě točilo na VHSkovou kameru a rovnou říkám, že na kvalitě některých záběrů je to poznat,“ říká režisérka. Záznamy ji poskytli pamětníci. „Nejvíce natočeného materiálu měl Petr ‘Stupár’ Stupka,“ poznamenává

režisérka a dodává, že materiály nejen sestříhala, ale ještě dotáčela rozhovory s kapelou. Film měl premiéru loni 31. října v plzeňském Divadle Pod Lampou a o té doby se promítá v klubech a hospodách.

Další Plzeňan, režisér Jan Loučím, nabídl filmovým divákům atmosféru, která se od té punkové zcela lišila. Jeho *Člověk z ráje* je filmovou poetickou koláží na vybrané texty z díla Karla Klostermanna a je tedy jasné, že divákka zavádí na Šumavu. „Zatímco jiní vyrážejí do těchto hor s kolem nebo s běžkami, my po Šumavě chodili s kamerou,“ poznamenává režisér. A proč mu inspirací byl

právě Karel Klostermann? „Jeho dílo mám rád už od mládí, stejně jako Šumavu. Často jsem po Šumavě chodil právě podle jeho knížek. A to, že jsem natočil film, v němž jsem tyto své dvě lásky spojil, je přirozené vyústění,“ říká Jan Loučím a dodává, že *Člověk z ráje* je svým způsobem rodinný podnik, produkci zajišťovala jeho manželka Vladimíra a texty vybírala dcera Bohumila. Snímek *Člověk z ráje* získal loni na Festivalu evropského filmu o umění v konkurenci 230 snímků z 35 zemí druhou hlavní cenu a 7. května jej uvede Česká televize.

Miroslav Donutil vzpomíná na natáčení Pevnosti

Letošní Finále vzdává poctu jubilantce – režisérce Drahomíře Vihanové. V pondělí večer měli návštěvníci festivalu možnost

zhlédnout její snímek *Pevnost*, v němž se setkává atmosféra šedesátých let s nadějí i neznámým let devadesátých. Černobílý film

Pevnost měl premiéru v roce 1994.

„Mnohým lidem se možná zdá, že se film jakoby vrací do šedesátých let. Já ale myslím, že má obecnou platnost,“ poznamenává Miroslav Donutil, který si v něm zahrál jednu z hlavních rolí. „Vypovídá o vůli setrvat ve vlastní identitě,“ upřesňuje a dodává, že filmové prostředky, které Drahomíra Vihanová zvolila, její záměr ještě umocňují. „Nejde jen o to, že snímek je černobílý, ale i o zvukovou stránku,“ pokračuje Miroslav Donutil. Tato část filmu vznikla především proto, že do hlavní role byl obsazen maďarský herec György Cserhalmi (o více než deset let později si zahrál v *Želarech* re-

žiséra Ondřeje Trojana). „Mluvil pouze maďarsky, takže komunikace při natáčení byla obtížná a Drahomíra pak musela zvuk dodatečně dotáčet. Proto vznikla svěbytná zvuková stopa,“ vysvětluje Miroslav Donutil.

Ve filmu ztvárnil jednu ze svých posledních filmových rolí herec Josef Kemr, který zemřel v lednu roku 1995. „Několik let jsem s ním seděl v šatně Národního divadla a vím, že hereckému řemeslu obětoval celý svůj život. Přál si zemřít v divadle, nejlépe na jevišti. V posledních měsících se k tomu chystal každý den, ale toto přání se mu bohužel nesplnilo,“ vzpomíná Miroslav Donutil na herce Josefa Kemra.

ZÍTRA UVEDEME

STŘEDA 21. DUBNA

Večerníčky III. (pásno)

O Makové panence; Štaflík a Špagetka; Říkání o vile Amálce; O Sazinkovi; O zvířátkách pana Krbce; Maxipes Fík; Bob a Bobek
Československo / 60 min

Režie: **Václav Bedřich**

SEKCE: VEČERNÍČKOVI JE 45 LET

Měšťanská beseda – velký sál 8:30

Ukradená vzducholod'

Robinsonské dobrodružství pěti kluků, kteří se vzducholodí ztroskotají na opuštěném ostrově, je volně inspirováno verneovkou Dva roky prázdnin. Odehrává se ale v době pražské Jubilejní zemské výstavy.

Československo / 1966 / 80 min

Režie: **Karel Zeman**

SEKCE: POCTA KARLU ZEMANOVI

Měšťanská beseda – kinosál 10:30

Okno ve zdi

Psychologický thriller o milenecké dvojici, kterou neznámý psychopat zavře v koupelně opuštěné vily v lese. Film vznikl na motivy povídky, o kterou kdysi projevil zájem „Mistr napětí“ Alfred Hitchcock.

Česká republika / 2009 / 81 min

Režie: **Miloš J. Kohout**

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ CELOVEČERNÍ FILMY MIMO SOUTĚŽ

Měšťanská beseda – kinosál 12:45

Jménem krále

Královský zástupce vyšetřuje na vartemburském panství dvě vraždy, ke kterým došlo během zasnutí půvabné dcery hradního pána. Její vynucený sňatek přitom měl usmířit dva znesvářené severočeské rody.

Česká republika / 2009 / 77 min

Režie: **Petr Nikolaev**

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ CELOVEČERNÍ FILMY MIMO SOUTĚŽ

Měšťanská beseda – velký sál 15:00

Vítejte v KLDR!

„Cestopis naruby“ vznikl během zájezdu českých turistů do totalitní diktatury, kde byl každý jejich pohyb přísně sledován. Záznam návštěvy komunistického skanzenu vypovídá i o povahách jejich účastníků.

Česká republika / 2009 / 72 min

Režie: **Linda Jablonská**

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ DOKUMENTY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – JoNáš 17:00

Jánošík. Pravdivá historie.

Koprodukční velkofilm o zbojnickém hrdinovi Juraji Jánošíkovi (1688–1713), který bohatým bral a chudým dával, vychází více z dochovaných historických faktů než ze zromantizované lidové legendy.

Polsko; Slovensko; Česká republika; Maďarsko / 2009 / 140 min

Režie: Agnieszka Hollandová, Kasia Adamiková

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ CELOVEČERNÍ FILMY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – velký sál 17:00

Byli jsme to my?

Filmová verze Mášovy hry Noční zkouška vypráví o neústupném režisérovi, který chce navzdory totalitnímu marasmu poctivě pracovat. Naráží však na nezodpovědnost herců i na nevěli stranických mocipánů.

Československo / 1990 / 97 min

Režie: Antonín Máša

SEKCE: ZAPADLÁ ARCIDÍLA

Měšťanská beseda – malý sál 17:00

Mňága – Happy End

Groteskní mystifikace líčí fiktivní dění kolem skutečné kapely Mňága a Žďorp, včetně jejího raketového vzestupu ke slávě i pozdějšího komerčního zneužití. Odhaluje mechanismy popularity i novinářskou povrchnost.

Česká republika / 1996 / 62 min

Režie: Petr Zelenka

SEKCE: ZAPADLÁ ARCIDÍLA

Měšťanská beseda – kinosál 17:00

Zabíjačka

Sedminutová hříčka, natočená v jihočeské vsi, ukazuje v obráceném časovém sledu „popravu“ prasete. Mikropodobenství o lidské krutosti vůči zvířatům podmalovává melancholická hudba a monstrózní zvuky.

Česká republika / 2009 / 7 min

Režie: Črt Brajnik

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ DOKUMENTY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – kinosál 19:00

Jak se vaří dějiny

Sarkastické svědectví o novodobých válkách vychází z myšlenky, že jejich účastníci musejí dennodenně jíst. Dokument o vaření, kuchařích a receptech poodhaluje absurditu konfliktů jedinců i celých národů.

Česká republika; Slovensko; Rakousko / 2009 / 88 min

Režie: Peter Kerekes

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ DOKUMENTY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – kinosál 19:00

Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou

Polská židovská dívka se v koncentračním táboře připojí ke skupince bohatých Židů, kteří se chtějí ze svého zajetí vyplatit. Mrazivá televizní dramatizace povídky Arnošta Lustiga o manipulaci s lidskou nadějí.

Československo / 1965 / 67 min

Režie: Antonín Moskalyk

SEKCE: BÁJEČNÍ LIDÉ S KLIKOU

Měšťanská beseda – malý sál 19:00

Historie undergroundu

(výběr z cyklu Alternativní kultura)

Dokumentární cyklus se zabývá historií alternativní kultury, ale i její přítomností a výhledy do budoucna. Zkoumá punk i poezii, beatniky i experimentální divadlo, a to v Čechách, Evropě, USA i v Rusku.

Československo / různé / 90 min

Režie: různí

SEKCE: FENOMÉN DOBY: ČESKÝ UNDERGROUND

Měšťanská beseda – JoNáš 19:00

Protektor

Retro z dob protektorátního útlaku vypráví o manželském páru, který je vystaven osudovým zkouškám. Zatímco rozhlasový reportér dělá strmou kariéru, jeho půvabná židovská manželka se propadá do beznaděje.

Česká republika / 2009 / 100 min

Režie: Marek Najbrt

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ CELOVEČERNÍ FILMY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – velký sál 19:45

Upír Nosferatu (hud. doprovod DG 307)

Tvůrci „nepřiznané“ adaptace Stokerova románu Dracula museli změnit jména postav, místo děje a zčásti upravit i děj. Navzdory tomu vznikl tajemně imaginativní němý horor, strašidelný i poetický zároveň.

Německo / 1922 / 94 min

Režie: Friedrich W. Murnau

SEKCE: FENOMÉN DOBY: ČESKÝ UNDERGROUND

Anděl Music Bar 20:30

59/184/84

Protagonistou provokativní sondy o lidské pasivitě je inteligentní, vtipný, leč zahořklý šedesátník. Osamělý muž reflektuje vlastní nicotnost, shání na inzerát vhodnou partnerku a uvažuje o sebevraždě.

Česká republika / 2009 / 25 min

Režie: Lukáš Kokeš

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ DOKUMENTY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – JoNáš 21:00

Včely letěly krásně

Kronika o rekonstrukci fotoateliéru v Českém Krumlově, který počátkem minulého století založil Josef Seidel, se prolíná s líčením pohnutých osudů jeho potomků a s odkrýváním historie šumavského regionu.

Česká republika / 2009 / 70 min

Režie: Karel

Čtveráček

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ DOKUMENTY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – JoNáš 21:00

Krvavý román

Režijní debut Jaroslava Brabce převedl do originální výtvarné skládan-
ky stejnojmenný román Josefa Váchala. Brakové lepoporelo s řadou ob-
skurních zápletek paroduje archaické němé filmy i novodobé horory.

Československo / 1993 / 96 min

Režie: **Jaroslav Brabec**

SEKCE: ZAPADLÁ ARCIDÍLA

Měšťanská beseda – kinosál

21:00

Petrolejové lampy

Radostný počátek dvacátého století v kontrastu s prohlubujícím se
úpadkem nerovného maloměstského manželství. Mistrovská scená-
ristická, režijní i herecká adaptace slavného románu Jaroslava Hav-
líčka.

Československo / 1971 / 101 min

Režie: **Juraj Herz**

SEKCE: POCTA PETRU ČEPKOVI

Měšťanská beseda – malý sál

21:00

Atentát

Pečlivá rekonstrukce příprav
i provedení atentátu na zastu-
pujícího říšského protektora Re-
inharda Heydricha na osudový
útok i na jeho drastické násled-
ky nahlíží v širších historických
souvislostech.

Československo / 1964 / 98 min

Režie: **Jiří Sequens**

SEKCE: ČESKÝ VÁLEČNÝ FILM

nám. Republiky

21:00

Dvojka

Civilní road-movie líčí příhody mladého páru z Prahy během dovole-
né v Dánsku. Racionální mladík a jeho impulzivní přítelkyně narazí na
zdánlivě obětavého tuláka, který jejich vztah podrobí nepříjemným
zkouškám.

Česká republika / 2009 / 89 min

Režie: **Jaroslav Fuit**

SEKCE: NOVÉ ČESKÉ CELOVEČERNÍ FILMY V SOUTĚŽI

Měšťanská beseda – velký sál

22:00

KONCERTY

DG 307: Upír Nosferatu

Anděl Music Bar

20:30

PŘIDANÉ PROJEKCE

Lištičky

Měšťanská beseda – velký sál

10:00

Pouta

Měšťanská beseda – kinosál

14:30

Underground jako krásné ghetto

František „Čuňas“ Stárek (*1952 v Plzni) byl šéfredaktorem časopisu Vokno, v 70. a 80. letech byl několikrát vězněn, m.j. v důsledku procesu Plastic People. V roce 2003 obdržel od prezidenta Václava Havla Medaili Za zásluhy II. stupně. V současnosti pracuje v Ústavu pro studium totalitních režimů.

Co dělali lidi na počátku 80. let, když undergroundové společenství bylo perzekucí prakticky zničeno, když už se nedalo společně bavit ani scházet se?

Já byl tenkrát většinou v base. V tomhle období jsem byl zavřenéj dva a půl roku, čili jsem ho neprožil. Naopak – pro mě to bylo pozitivní, protože tady byli lidi tím terorem skutečně deprimovaní. Mlátili je, Zině Freudový seděli na hlavě, pálili Třešňáka.... Mně se nic nedělo, já seděl v klidu na Bytízku a Kafůněk z Hradce tam hrál Karáska a Čarlího na kytaru, kterou jsme si vyrobili z palet, struny byly umotaný z drátů vysokého napětí. Já jsem si nepřipadal nějak perzekuovaný tím, že jsem byl v kriminále, uměl jsem si ten kriminál udělat. Pocházím z Teplic a měl jsem bezvadnou školu, na rozdíl od jiných lidí. V Teplicích bylo běžné, že se lidi rvali v hospodě s kudlama, to jsem uměl, takže jsem do kriminálu přišel, řekl bych, připravený na život.

Myslíš, že je srovnatelný tehdejší a dnešní underground?

Vůbec ne, teď chybí ten tlak. A underground má najednou

problém, že zůstává nepovšimnut. Ječí, aby na sebe upozornil. Tehdy ten tlak přinášel to „MY“, které underground vždycky potřeboval, dělal z něj skutečné společenství, které bylo ochotné dělat víc pro druhého, než pro sebe.

Čili underground na západě fungoval skoro stejně jako teď tady?

Naprostě stejně. Naopak tady to bylo to výjimečné, krásné ghetto, které nám na západě možná záviděli. Ginsberg to dokázal pochopit, říkal: „Vy jste byli lepší underground než my, váš underground byl lepší společenství než naše.“ Možná to částečně zažili v dobách mccarthismu, kdy byl odsouzený Ferlinghetti.

Vzpomínáš na něco z té doby rád?

Na celou tu dobu. Vzpomínám rád na svobodu, svoboda je pro mě podstatný a zásadní životní pocit, který potřebuji. Já jsem byl svobodný i v kriminále. Pro mě je svoboda spíš duchovní stav. Když jsme seděli na šatně a zpívali, tak mi nebylo zle.

Myslíš že lidi, kteří za bolševika žili jinak, jsou roky prožitými v komunách poznamenaný napořád?

Nepochybně. Dnešní setkání jsou především nostalgii za tím, co tehdy perzekuovaným lidem v podstatě chybí. Spojení! Kocourový (Karel Havelka byl spolu s Čuňasem odsouzen v případě Plastic People – pozn. red.) padesátiny byly v podstatě kopii Bojanovic (v roce 1976 se zde konal 2. festival druhé kultury jako opožděná oslava svatby Ivana Martina Jirouse – pozn. red.). Všem se tam líbilo, protože to bylo jako v 70. letech. I když převládající barva vlasů byla bílá a holky, které byly tenkrát krásné, měly už povadlá prsa. Komuna každopádně přináší obrovskou výchovu k zodpovědnosti za druhé. Komuna vyžaduje dát jiným víc než sobě, vyžaduje sebekázeň a rozhodně je významnější, nežli život v rodině. Keep together.

Vladimír „Lábus“ Drápal

Vzkaz Ljuby Skořepové filmařům

„Včera jsem v rozhovoru pro televizi vzpomínala na filmovou minulost, zvláště na ruské či italské slavné snímky. Říkala jsem, že se mi filmová historie zdá o mnoho slavnější, že se v dnešní době všeobecně nerodí tolik uměleckých talentů. Jenže pak jsem na Finále zhlédla dva zásadní snímky, kvůli kterým bych měla své tvrzení opravit. Kawasaki rúže a Protektor na mne po všech stránkách zapůsobily. Hlavně Protektor mne osobně zasáhl. V době, kdy se děj ode-

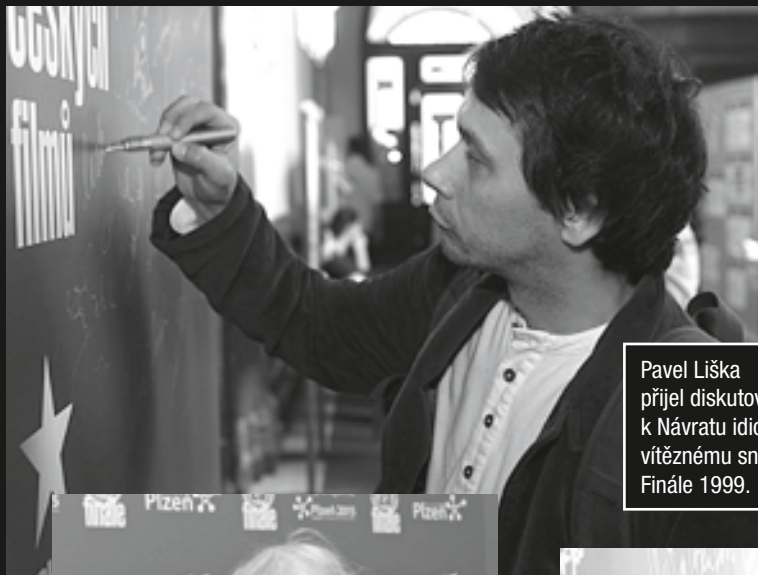
hrává, jsem byla studentka a zažívala dost těžkých chvil. Mrzelo mě, že v řadách přede mnou někteří mladí lidé v nejkritičtějších momentech filmu dělali vtipy. Měla jsem chuť vystoupit a doložit, že se ty věci skutečně děly. Vzpomínám si například na bílé cedule na sloupech elektrického vedení, kde se vyvěšovalo, kdo byl předchozí den zastřelen. Každopádně je potěšující, že současný film dokáže být kromě uměleckých kritérií také svědkem doby.“

Noid přijede ke Kajinkovi

Zítra ve středu 21. 4. uvede Finále od 14.30 hodin tiskovou konferenci k filmovému projektu Kajínek. Konference se zúčastní hudebník a herec Václav Noid Bárta, který pro film skládal rovněž hudbu, a producent Petr Jákl. Film o nejznámějším českém nájemném vrahovi se objeví v kinech již od srpna tohoto roku.

finále VE FOTOGRAFIÍCH

Pavel Liška přijel diskutovat k Návratu idiota, vítěznému snímku Finále 1999.

Filmový návrat ztraceného syna... Přesněji vnuka – Tom Feierabend pátrá v dokumentu Děti našich rodičů po osudu svého dědečka, který musel po roce 1948 opustit Československo.

Známy publicista a překladatel (především beatnické generace) Josef Rauwolf přijel moderovat diskusi k Cárům starych filmů – pásnu dokumentů o českém undergroundu.

Režisér Radim Špaček na Finále uvedl svůj nový film Pouta.

Sotva Vladimír Merta dorazil na Finále okamžitě jej jeho fanoušek Petr Sichinger požádal o podpis.

Na premiéru dokumentu Požár mlýna režisérky Hany Bořikové dorazila do Besedy i stejnojmenná legendární punková kapela.